

Forfatter: Ørsted, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Ørsted, Inger Birgitte FRA: Ørsted, Hans Christian (1823-04-04)

Citation: Ørsted, Hans Christian : "BREV TIL: Ørsted, Inger Birgitte FRA: Ørsted, Hans Christian (1823-04-04)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 387. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000092.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til Samme.

paris den 4de April 1823.

Bedste Gitte!

Du faaer atter i Dag et kort Brev fra mig, saa at jeg næsten maa frygte, at Du vil begynde at holde mig for en uefterrettelig Brevskriver; men jeg har en Undskyldning, der maaskee endog kan passere for et godt Forsvar. Jeg har, som jeg for nogle Postdage skrev Dig til, gjort en ret interessant Opdagelse, nemlig et galvanisk Apparat, som bestaaer blot af faste Materier, uden Mellekomst af nogen Vædske. Da Du dog har hørt og seet saa Meget, der angik Galvanismen, kan Du vel taale at høre et Par Ord med om disse Forsøg. Ved Hjælp af mine elektromagnetiske Opdagelser var Seebeck i Berlin kommen til den smukkeste af de Opdagelser, der endnu ere voxede paa min, nemlig, at naar man sammensætter en Ring af to krumme Stykker, forfærdigede af forskellige Metaller, og opvarmer den ene af de to Sammenføininger, saa viser den hele Ring sig for Magnetnaalen som en galvanisk Kjæde. De to Metaller, der give den bedste Virkning i disse Forsøg, ere Vismuth og Antimon. Et as disse to Metaller sammenloddet Stykke har da samme Virkning som Zink og Kobber i en galvanisk Kjæde. Varmen gjør, om jeg saa tør udtrykke mig, Fugtighedens Virkning. Det var altsaa en naturlig Tanke, at man af mange Stykker Antimon, Vismuth, Antimon, Vismuth, bestandigen asvexlende, maatte kunne sammenlodde en Ring, der gav galvanomagnetisk Virkning, naar hveranden af Sammenføiningerne opvarmedes; og herved havde man da det Samme for den Seebeckske Kjæde, som den Voltaiske Søile for den galvaniske. Det synes, som om Seebeck har havt en andens. 388Theori herom. Nok er det, jeg har anstillet Forsøg derover og fundet Sagen rigtig. Jeg troer, at denne Opdagelse vil være af vidtudseende Følger. Lovene for denne nye Virkning ere vel de samme i Grunden som for den galvaniske Kjæde; men de see dog saa meget anderledes ud, at jeg har maattet anvende en stor Deel af min Tid i de sidste 14 Dage for at opdage og bestemme dem. Dette Arbeide havde endnu kostet mig mere Tid, dersom ikke Bindesbøll, med en utrættelig Taalmodighed og Kjærlighed for Sagen, selv havde staaet mig bi ved det store Antal af Arbeider og Experimenter, som Undersøgelsen medførte. Jeg er først igaar nogenlunde kommen til Ende hermed. Vistnok forlænger dette lidt mit Ophold i Paris, men dog ikke mere, end at jeg har opsagt mit Logis, hvor min Maaned er udløden den 26de, og jeg haaber endda at skjænke min Vært nogle Dage. Jeg iler nu at benytte enhver Leilighed til at høste Nytte af Paris og skal derpaa stræbe at benytte England saa hurtigt og godt, jeg kan. Du spørger mig, hvorledes jeg efter en Række af saa glimrende Afvexlinger og saa mærkværdige Bekjendtskaber vil finde mig i Hjemmets Rolighed og uundgaaelige Eensformighed? Jeg svarer, jeg vil finde mig fortræffeligt deri, fordi jeg længes derefter. Mit gode danske Fødeland, mine gamle oprigtige Venner, mine danske Tilhørere vilde allerede trække mig hjem ad; hvad maae de da ikke udrette i Forening med min elskede Kone og mine mig saa kjære Børn, som alene ere i Stand til at drage mig, hvorhen det skulde være? Hvor meget vilde jeg ikke ogsaa savne, dersom jeg ikke vidste, at Skilsmissen fra min Broder kun var beregnet paa nogle Maaneder? Kort jeg vil nyde Hjemmet, ikke blot som før, men endog efter et langt Savn med forøget Tilfredsstillelse.

s. 389Hils alle gode Venner fra mig. Hils Børnene — —

Din
H. C. Ørsted.